

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۲۱ فبروری ۲۰۲۰

در مضحکه انتخاباتی جمهوری اسلامی شرکت کنیم که چه بشود؟

تردیدی در رفتنی بودن این جسد کم جان نیست. این کالبد را موریانه ها فرا گرفته اند. اینگونه نمایشات مضحک انتخاباتی تنها می تواند چند صباحی این انقلاب اجتماعی را به تأخیر بیندازد اما سوخت و سوز ندارد. این نمایش تنها پیامش توهین به شعور انسانهایی است که هر روزه خطر سرکوب و بازداشت و شکنجه از بیخ گوششان می گذرد. در دانشگاهها، در کارخانجات و ادارات و مدارس و مراکز تولیدی دیگر که نان سفره هایشان نیز هر روزه به یغما می رود و در همان لحظه میلیاردها دالر از ثروت ملیشان توسط حکومتیان و وابستگانشان در خارج از کشور انباشت می شود

همه می دانند که مقصود حاکمان وقت از برگزاری این انتخابات کذائی تداوم حاکمیت سرکوب و غارت و قتل و شکنجه و اعدام و نابرابری است. بر هیچ کس پوشیده نیست که این رژیم به دنبال جاری کردن دوباره خون در کالبد بی جان خود است. برای دست اندرکاران حکومتی این مضحکه انتخاباتی فرصتی برای تیز کردن شمشیر و سرنیزه برای مقابله با زحمتکش ترین و شریفترین انسانها در کشورمان ایران است. **جنبش نه** به انتخابات در مرحله ای فراز خود را می پیماید که هنوز بوی آبانماه [عقرب] خونین فضای کشورمان را ترک نکرده است و هنوز کثیری از دستگیرشدگان آن ماه خونین در شکنجه گاههای مخوف جمهوری اسلامی در سراسر کشور به سر می برند. زمانی که تشکلهای مردمی در کشورمان ممنوعیت مطلق دارند و یا فعالان آنها در زندانها به سر می برند و خیلی از فعالان سیاسی و کارگری، هنری و سازمانها و احزاب در تبعید هستند و عوامل امنیتی رژیم سایه آنها را با تیر می زنند، از کدام انتخابات صحبت می شود؟

مردم کشورمان به انتخابات از نوع جمهوری اسلامی نیاز ندارند، به انقلاب نیازمند هستند. این انقلاب نطفه هایش در گذشته ای نزدیک بسته شده است. هنوز به دوران بلوغ خود نرسیده است. آنزمان بالغ می شود که توده های میلیونی جان بر کف و همبسته در خیابانهای سراسر کشور به صحنه می آیند و یا شریانهای حیاتی رژیم را با اعتصابات سراسری و متحدانه خود می بندند. آنها که از وقوع جنگ داخلی می گویند خطائی نظری دارند. جنگ داخلی در شرایط

کنونی اقتصادی و اجتماعی ما و با تجمعات شهری میلیونی مجال بروز نمی یابد. استثناء تنها می تواند در حاشیه ها و با دخالت مستقیم و گسترده نیروهای خارجی در حق تعیین سرنوشت ایرانیان صورت پذیرد.

تردیدی در رفتنی بودن این جسد کم جان نیست. این کالبد را موریانه ها فرا گرفته اند. اینگونه نمایشات مضحک انتخاباتی تنها می تواند چند صبحی این انقلاب اجتماعی را به تأخیر بیندازد اما سوخت و سوز ندارد. این نمایش تنها پیامش توهین به شعور انسانهایی است که هر روزه خطر سرکوب و بازداشت و شکنجه از بیخ گوششان می گذرد. در دانشگاهها، در کارخانجات و ادارات و مدارس و مراکز تولیدی دیگر که نان سفره هایشان نیز هر روزه به یغما می رود و در همان لحظه میلیاردها دالر از ثروت ملیشان توسط حکومتیان و وابستگانشان در خارج از کشور انباشت می شود.

سطح آگاهی و مطالبه مردم در شعارهایشان تجلی می یابد. رفتن کلیت این رژیم در وقایع سیاسی دیمه[جدی] نود و شش و آبانماه[عقرب] سال جاری در سراسر کشور طنین یافت. در دانشگاههای کشور دیگر از اصلاح طلبان خبری نیست. شعار اصلاح طلب، اصولگرا دیگه تمومه ماجرا براستی ماجرای این چوب دو سر ... را پایان داد.

رایزنی اخیر جواد ظریف با نماینده دمکرات های امریکا در مونیخ نشان می دهد که رژیم در اعماق ناتوانی و فلاکت خود در حال دست و پا زدن است. مذاکره در خارج و سرکوب در داخل آخرین حربه دیکتاتوری هاست. این سیاست اگرچه در تاریخچه حاکمان پر سابقه است اما امروز و در منگنه تحریمهای اقتصادی و عروج مبارزات مردمی در داخل کشور، در معرض خفگی کامل قرار گرفته است.

موج سرکوب وحشیانه معترضان خیابانی که بیش از ۱۵۰۰ کشته و هزاران بازداشتی به همراه داشت روانشناسی عمومی در میان مردم را نیز متأثر کرده است. چنانچه دیروز نیروهای آگاه جامعه شرکت در انتخابات کذائی رژیم را بلاهت می دانستند اما امروز و در ابعاد وسیعی این قدام را خیانت ارزیابی می کنند. خیانت به کشته شدگان، خانواده های آنها، خیانت به عرق ملی ایرانیان، خیانت به بازداشت شدگان اسیر و کلیه زندانیان کارگری، مدنی و سیاسی عقیدتی، خیانت به سفره غارت شده محرومان، خیانت به زنان و کودکان کار، به مالباختگان و بازنشستگان و پرستاران و خیانت به تاریخ و تمایلات انسانی مردم کشورمان.

نکته قابل توجه دیگر تحرک فعال بخشهای بزرگ مردمی است که به طور چند وجهی در تحریم انتخابات نقش باز می کنند. موج نه به انتخابات، رأی بی رأی و در خانه بمانید از جمله آنها هستند. اینبار آراء نداده را باید شمرد. آرای داده شده و بی اعتبار را نیز می بایستی به آن اضافه کرد. قطعاً صندوق های از پیش تهیه شده حاکمان هم نمی تواند آبرویی برای این جانان بخرد.

بهرز سوز

۲۰۲۰/۰۲/۲۰